

Enhed
Jura og International

Forslag

til

Sagsbehandler
Eva Ejdrup Wintner

Lov om ændring af lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale

Koordineret med
SUM

Sagsnr.
2019 - 4099

(Ændring af perioden for hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste samt plejevederlag efter lov om social service i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale)

Doknr.
730082

Dato
05-09-2019

§ 1

I lov nr. 264 af 25. marts 2019 om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, ændres »indtil den 1. januar 2020« til: »i 9 måneder efter den sidste dag i den måned, hvor loven træder i kraft«.

2. 1. I § 24 ændres »som« til: »der«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Den 29. marts 2017 gav Det Forenede Kongerige meddelelse til Det Europæiske Råd om dets beslutning om at udtræde af EU i medfør af artikel 50 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU). De officielle forhandlinger blev indledt i juni 2017. Den 14. november 2018 blev der opnået enighed om udtrædelsesaftalen mellem den britiske regering og EU's stats- og regeringschefer.

I Det Forenede Kongerige skal aftalen godkendes af parlamentet. Den 15. januar, 12. marts og 29. marts 2019 stemte Underhuset i parlamentet imod aftalen. Hvis udtrædelsesaftalen ikke godkendes, og Det Forenede Kongerige forlader EU uden en aftale, vil landet blive betragtet som et tredjeland.

Ifølge den toårige frist for udtrædelsesforhandlingerne mellem Det Forenede Kongerige og EU ville udtrædelsen have haft virkning fra den 30. marts 2019. Den 29. marts og igen den 10. april 2019 blev der opnået enighed mellem den britiske regering og EU's stats- og regeringschefer om at udskyde udtrædelsen.

Udtrædelsen sker derfor med virkning fra den 31. oktober 2019, medmindre Det Europæiske Råd enstemmigt og efter anmodning fra Det Forenede Kongerige beslutter igen at forlænge denne frist.

Folketinget har vedtaget lov nr. 264 af 25. marts 2019 om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale (herefter Brexit-loven), der har til formål at modvirke de alvorligste konsekvenser af, at Det Forenede Kongerige forlader Den Europæiske Union (EU) uden en udtrædelsesaftale.

Loven indeholder bl.a. i § 21 en bestemmelse, der i forhold til det oprindeligt forventede udtrædelsestidspunkt ville give borgere, der er socialsikret i Danmark, og som før Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter lov om social service (herefter serviceloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, ret til i en periode på ca. 9 måneder at bevare denne hjælp.

Efter Folketingets vedtagelse af Brexit-loven blev fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union forlænget til den 31. oktober 2019.

Denne forlængelse af fristen medfører, at det er nødvendigt at foretage en teknisk ændring af § 21 i Brexit-loven, sådan at personer omfattet af lovens § 21 uanset denne nye frist for udtræden vil kunne modtage tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven i 9 måneder efter udtrædelsestidspunktet. Den foreslåede ændring vil også kunne tage højde for eventuelt kommende forlængelser af fristen for udtrædelse.

Forlængelsen har ligeledes medført et behov for en teknisk ændring af § 24 i Brexit-loven, sådan at personer omfattet af lovens § 24 uanset denne nye frist for udtræden vil kunne fortsætte allerede bevilgede og igangsatte pasningsforhold af døende efter servicelovens § 119 efter udtrædelsestidspunktet. Den foreslåede ændring tager også højde for eventuelt kommende forlængelser af fristen for udtrædelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gældende ret

2.1.1. Generelt

Service-loven indeholder de overordnede regler om tilbud og ydelser på det sociale område. Det fremgår af servicelovens § 2, stk. 1, at enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter loven. I vurderingen af, om en borger har lovligt ophold i Danmark i servicelovens forstand, lægges vægt på, om den pågældende har lovligt ophold efter reglerne i udlændingeloven.

En borger, der fraflytter Danmark, vil ikke længere anses for at have lovligt ophold her i landet i servicelovens forstand, og den pågældende vil derfor ikke længere have ret til at modtage hjælp efter serviceloven. Dog gælder, at borgere, der er socialt sikret i Danmark i henhold til forordning 883/2004/EF, ved flytning fra Danmark til et andet EU-/EØS-land, herunder Det Forenede Kongerige, har ret til at modtage kontantydelse efter dansk lovgivning og betalt af Danmark. Dette følger af forordningens artikel 21. Serviceloven indeholder på Social- og Indenrigsministeriets område en enkelt type hjælp, som for nuværende anses som en kontantydelse i forordningens forstand. Det drejer sig om servicelovens § 42 om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste ved pasning i hjemmet af et barn under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse.

En borger, som i henhold til forordning 883/2004/EF er socialt sikret i Danmark, og som modtager hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42, vil kunne modtage denne hjælp efter dansk lovgivning betalt af Danmark ved flytning fra Danmark til Det Forenede Kongerige. Endvidere vil en statsborger i Det Forenede Kongerige, som er socialt sikret i Danmark, og som har bosat sig i et andet EU-/EØS-land kunne modtage denne hjælp efter dansk lovgivning betalt af Danmark til sit bopælsland.

Den 19. marts 2019 blev Brexit-loven vedtaget af Folketinget. Loven har til formål at modvirke de alvorligste konsekvenser af, at Det Forenede Kongerige forlader Den Europæiske Union (EU) uden en udtrædelsesaftale.

Ifølge lovens § 32 fastsætter Udlændinge- og integrationsministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden. Loven er endnu ikke trådt i kraft.

2.1.2. Tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42

Brexit-lovens § 21 fastslår, at borgere, der har været socialt sikret i Danmark i henhold til forordning 883/2004/EF forud for udtrædelsestidspunktet, og som inden dette tidspunkt har bosat sig i Det Forenede Kongerige og ved flytningen dertil har modtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 som følge af forordningens regler om ret til at modtage kontantydelse, bevarer retten til at modtage denne hjælp indtil den 1. januar 2020. Det fastslås endvidere, at tilsvarende gælder for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der har været socialt sikret i Danmark inden udtrædelsestidspunktet, og som har bosat sig i et andet EU-/EØS-land.

2.1.2. Plejevederlag efter servicelovens § 119

Lovens § 24 fastslår, at personer, som forud for udtrædelsestidspunktet er bevilget og har påbegyndt en pasning af en døende bosat i Det Forenede Kongerige efter servicelovens § 119, bevarer retten til at modtage plejevederlag frem til pasningsaftalens udløb.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, tillæg A, L 166 som fremsat, s. 63, at ved den plejkrævedes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet, jf. servicelovens § 121. Udbetalingen af plejevederlag vil endvidere kun fortsætte indtil udgangen af 2019, og kommunalbestyrelsen skal derfor sørge for, at hjælpen standses pr. 1. januar 2020.

2.2. Regeringens overvejelser

2.2.1 Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Ved Det Forenede Kongeriges eventuelle udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale vil forordning 883/2004/EF ophøre med at have virkning for Det Forenede Kongerige. Borgere, der har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 efter forordningens regler om medtagelse af kontantydelse ved flytning til et andet EU-/EØS-land, vil ikke længere kunne bevare retten til denne hjælp. De vil således fremadrettet alene have ret til sociale ydelser efter britisk lovgivning. Tilsvarende vil statsborgere i Det Forenede Kongerige, der forud for Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har været socialt sikret i Danmark, men som har været bosiddende i et andet EU-/EØS-land, ikke længere kunne bevare hjælp efter servicelovens § 42.

Social- og Indenrigsministeriet vurderer imidlertid, at et pludseligt bortfald af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 ved Det Forenede Kongeriges eventuelle udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale for borgere bosat i Det Forenede Kongerige eller et andet EU-/EØS-land, der hidtil har modtaget denne hjælp i henhold til forordning 883/2004/EF, vil have mærkbare konsekvenser for tilrettelæggelsen af pasningen af barnet med funktionsnedsættelse og for de berørte borgeres økonomiske situation.

Med § 21 i Brexit-loven bestemmes således, at borgere, der har været socialt sikret i Danmark i henhold til forordning 883/2004/EF forud for udtrædelsestidspunktet, og som inden dette tidspunkt har bosat sig i Det Forenede Kongerige og ved flytningen dertil har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 som følge af forordningens regler om ret til at medtage kontantydelse, bevarer retten til at modtage denne hjælp indtil den 1. januar 2020. Tilsvarende gælder for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der har været socialt sikret i Danmark inden udtrædelsestidspunktet, og som har bosat sig i et andet EU-/EØS-land.

Denne begrænsede periode indtil den 1. januar 2020 blev fastsat ud fra en forventning om, at Det Forenede Kongeriges eventuelle udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale ville få virkning fra den 30. marts 2019 eller efter en kortvarig forlængelse af fristen. Med forlængelsen af fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union til den 31. oktober 2019, er den periode, hvor borgere, der er socialt sikret i Danmark, og som før Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven, kan bevare denne hjælp, reduceret fra ca. 9 måneder til ca. 2 måneder.

Dermed vil § 21 i Brexit-loven ikke længere opfylde sit formål om at modvirke de alvorligste konsekvenser for borgerne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale og give borgerne en rimelig periode til at afklare deres rettigheder under den lovgivning, som de fremadrettet vil være omfattet af, og indrette deres livssituation, pasningen af barnet og deres økonomi derefter.

Det fremgår af det daværende Børne- og Socialministeriums overvejelser angående den foreslåede ordning i afsnit 2.13.2. i lovforslaget til Brexit-loven, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 166, som fremsat, side 25, at loven giver de berørte borgere, der er omfattet af Brexit-lovens § 9, en periode på ni måneder til at indrette sig på de ændrede omstændigheder som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale.

2.2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser

Ved Det Forenede Kongeriges udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale ophører forordning 883/2004/EF med at have virkning for Det Forenede Kongerige. Herved vil borgere, der modtager plejevederlag efter servicelovens § 119, ikke længere kunne bevare denne hjælp.

Sundheds- og Ældreministeriet vurderer imidlertid, at et pludseligt bortfald af plejevederlag til pasning af døende efter servicelovens § 119 ved Det Forenede Kongeriges udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale for borgere bosat i Det Forenede Kongerige eller et andet EU-/EØS-land, der hidtil har kunnet modtage denne hjælp i henhold til forordning 883/2004/EF, vil have mærkbare konsekvenser for tilrettelæggelsen af pasningen af den døende.

Med § 24 i Brexit-loven bestemmes således, at pasningsforhold, der er påbegyndt før udtrædelsestidspunktet kan fortsættes. Det indebærer, at de berørte borgere får mulighed for at bevare deres hjælp til plejevederlag efter servicelovens § 119 indtil udløbet af pasningsordningen og indtil 1. januar 2020.

Med forlængelsen af fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union til den 31. oktober 2019, er den periode, hvor borgere efter Brexit-loven kan bevare deres plejevederlag efter servicelovens § 119, umiddelbart reduceret til ca. 2. måneder, da udbetalingen af plejevederlagt efter forarbejderne til bestemmelsen kun kan fortsætte indtil udgangen af 2019.

Pasningsforløb af døende er korte forløb, men en del pasningsforløb varer længere end 8 uger. Der henvises i den forbindelse til Danmarks Statistik for pasning af døende efter § 119 i serviceloven, 2017. Samtidig tager Brexit-lovens § 24 og forarbejderne hertil ikke højde for eventuelt kommende forlængelser for fristen for udtrædelse.

Dermed kan bestemmelsen ikke længere med sikkerhed opfylde sit formål om at modvirke de alvorligste konsekvenser for borgerne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale.

Det bemærkes i den forbindelse, at afbrydelse midt i et pasningsforhold efter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse vil have mærkbare konsekvenser for pasningen af den døende, hvilket kan have stor betydning for livskvaliteten for den døende.

Sundheds og Ældreministeriet finder på den baggrund, at det skal være muligt at modtage plejevederlag efter servicelovens § 119 frem til pasningsaftalens udløb, herunder i den situation, hvor pasningsforløbet strækker sig ud over den 1. januar 2020.

2.3. Den foreslåede ordning

2.3.1. Tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens §42

Det foreslås, at § 21 i Brexit-loven ændres sådan, at den periode, hvor personer omfattet af § 21 kan modtage tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven vil være 9 måneder efter den sidste dag i den måned, hvor Brexit-loven træder i kraft.

Med denne ændring, opretholdes det oprindelige formål med § 21 i Brexit-loven om at give borgerne en rimelig periode til at afklare deres rettigheder under den lovgivning, som de fremadrettet vil være omfattet af, og indrette deres livssituation, pasningen af barnet og deres økonomi herefter.

Ændringen imødekommer samtidig eventuelt kommende forlængelser af fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union til et senere tidspunkt end den 31. oktober 2019, herunder at en eventuel kommende frist kan ligge midt i en måned, mens tabt arbejdsfortjeneste udbetales månedsvis.

2.3.2 Plejevederlag efter servicelovens §119

Det foreslås, at § 24 i Brexit-loven ændres sådan, at allerede påbegyndte pasningsforhold kan videreføres også efter den 1. januar 2020.

Med denne ændring opretholdes det oprindelige formål med § 24 i Brexit-loven om, at retten til at modtage plejevederlag bevares frem til pasningsaftalens udløb. Ændringen imødekommer samtidig eventuelt kommende forlængelser af fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union til efter den 31. oktober 2019.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det blev i forbindelse med fremsættelse af lovforslaget om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en udtrædelsesaftale med betydelig usikkerhed skønnet, at antallet af modtagere af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 i 2017, der er udvandret til Det Forenede Kongerige er meget få og tilnærmelsesvis nul. Antallet af modtagere af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 med britisk statsborgerskab, der er bosat i EU/EØS-landene eller i Schweiz skønnes også at være meget få og tilnærmelsesvis nul.

Det blev endvidere skønnet, at forslaget om at videreføre igangværende pasningsforhold efter servicelovens § 119, som er påbegyndt forud for udtrædelsestidspunktet, ikke vurderedes at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.

Dette lovforslag, der opretholder det oprindelige formål med § 21 og § 24 i Brexit-loven, giver ikke anledning til ændring af disse vurderinger.

Det vurderes derfor, at lovforslaget ikke giver anledning til at ændre det nuværende kommunale og statslige udgiftsniveau. Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal

forhandles med KL. Lovforslaget berører ikke regioner og har ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Formålet med lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale er som tidligere nævnt, midlertidigt at videreføre en række eksisterende rettigheder, som ellers ville bortfalde med Det Forenede Kongeriges eventuelle udtræden af EU uden en aftale. Hvis Det Forenede Kongerige udtræder af EU uden en aftale, vil udtrædelsen ikke blive reguleret i henhold til EU-retten. Allerede af denne grund, anses loven for at være i overensstemmelse med Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Dette lovforslag, der opretholder det oprindelige formål med § 21 og § 24i Brexit-loven, giver ikke anledning til ændring af denne vurdering.

Forordning 883/2004/EF koordinerer EU-/EØS-landenes regler om social sikring for personer, der udnytter retten til fri bevægelighed. Der er ikke tale om en harmonisering af reglerne. Der er således ikke krav i EU-retten om, at de enkelte ydelser skal indrettes eller finansieres på en bestemt måde. Det er til gengæld et grundlæggende krav, at man som borger i et EU-/EØS-land ikke må miste ret til ydelser ved at bevæge sig mellem EU-/EØS-landene eller Schweiz. For så vidt angår sociale sikringsydelser falder behandlingen af sociale rettigheder optjent under Det Forenede Kongeriges EU-medlemskab ind under EU's kompetence.

I tilfælde af Det Forenede Kongeriges udtræden uden en aftale anvendes Forordning (EU) 2019/50 af 25. marts 2019 om indførelse af beredskabsforanstaltninger inden for koordinering af sociale sikringsordninger efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. Forordningen regulerer ikke ret til eksport af de pågældende ydelser.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. september 2019 til 4. oktober 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, ATP, BDO Kommunernes Revision, Børne- og kulturchefforeningen, Center for Ligebehandling af Handicappede, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Det Centrale Handicapråd, Den Uvildige Konsulentordning på handicapområdet – DUKH, Ergoterapeutforeningen, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Forhandlingsfællesskabet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), HK Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Lægeforeningen, PLO, Pårørende i Danmark, Rigsrevisionen, Sjældne Diagnoser, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund og Ældre Sagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten. Der henvises til punkt 8 i de almindelige bemærkninger.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af servicelovens § 2, stk. 1, at enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter loven. I vurderingen af, om en borger har lovligt ophold i Danmark i servicelovens forstand, lægges vægt på, om den pågældende har lovligt ophold efter reglerne i udlændingeloven. En borger med en opholdstilladelse eller et visum, der ikke er udløbet, har således uanset opholdsgrundlagets karakter og varighed lovligt ophold i servicelovens forstand. Serviceloven sondrer dermed ikke mellem EU-/EØS-statsborgere og tredjelandstatsborgere i forhold til spørgsmålet om ret til hjælp og støtte efter serviceloven, så længe de befinder sig i Danmark på et lovligt grundlag efter udlændingeloven.

En borger, der flytter ud af Danmark, vil ikke længere anses for at have lovligt ophold her i landet i servicelovens forstand, og den pågældende vil derfor ikke længere have ret til at modtage hjælp efter serviceloven. Dog gælder, at borgere, der er socialt sikret i Danmark i henhold til forordning 883/2004/EF, ved flytning fra Danmark til et andet EU-/EØS-land, herunder Det Forenede Kongerige, har ret til at modtage kontantydelse efter dansk lovgivning og på Danmarks regning. Dette følger af forordningens artikel 21. Dermed er kontantydelse eksportable i henhold til forordningen.

Hvad der nærmere ligger i begrebet kontantydelse i henhold til forordningen, er fastlagt i praksis fra EU-domstolen. Ved kontantydelse forstås ydelse, der udbetales regelmæssigt, og det kræves ikke, at der forinden udbetalingen er opstået udgiftsforpligtelser, og heller ikke, at det dokumenteres, at udgifterne er afholdt. Desuden sker udbetaling med et fast beløb uanset den ydelsesberettigedes faktiske udgifter til at opfylde dagliglivets behov. Endelig har modtageren en betydelig frihed med hensyn til anvendelsen af de udbetalte beløb.

Ud fra denne definition af kontantydelse indeholder serviceloven på Social- og Indenrigsministeriets område aktuelt en enkelt type hjælp, som kan anses som en kontantydelse i forordningens forstand. Det drejer sig om servicelovens § 42 om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Denne ydelse udgør således en hjælp til dækning af det indtægtstab, som en borger har ved ikke at kunne være på arbejdsmarkedet som følge af, at den pågældende passer sit barn med funktionsnedsættelse eller indgribende lidelse i hjemmet.

Efter servicelovens § 42, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det.

Hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste fastsættes, jf. servicelovens § 42, stk. 3, på baggrund af den tidligere bruttoindtægt, dog højst med et i loven nærmere angivet beløb pr. måned. Maksimumbeløbet reduceres i forhold til den andel, de visiterede timer til tabt arbejdsfortjeneste udgør af den samlede arbejdstid. Ydelsen er skatteplig-

tig for modtageren, og der beregnes bidrag til pensionsordning af ydelsen efter de nærmere regler herom i servicelovens § 42, stk. 3.

En borger, som i henhold til forordning 883/2004/EF er socialsikret i Danmark, og som modtager hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42, vil kunne medtage denne hjælp efter dansk lovgivning og på Danmarks regning ved flytning fra Danmark til Det Forenede Kongerige. Tilsvarende vil en statsborger i Det Forenede Kongerige, som er socialsikret i Danmark, kunne medtage hjælp efter servicelovens § 42 ved flytning til et andet EU-/EØS-land.

Ved Det Forenede Kongeriges eventuelle udtræden af EU uden en udtrædelsesaftale ophører forordning 883/2004/EF med at have virkning for Det Forenede Kongerige. Herved vil borgere, der under Det Forenede Kongeriges medlemskab af EU, har været socialt sikret i Danmark, og som er flyttet til Det Forenede Kongerige og har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 efter forordningens regler om medtagelse af kontantydelse ved flytning til et andet EU-/EØS-land, ikke længere kunne bevare denne hjælp. Tilsvarende vil statsborgere i Det Forenede Kongerige, som har været socialt sikret i Danmark, og som er flyttet til et andet EU-/EØS-land ikke kunne bevare hjælp efter servicelovens § 42.

Det følger af § 21, stk. 1, i Brexit-loven, at personer omfattet af lovens § 9, der har været socialt sikret i Danmark i henhold til EU-retten på udtrædelsestidspunktet, og som på dette tidspunkt har bosat sig i Det Forenede Kongerige og ved flytningen dertil har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 som følge af EU-rettens regler om ret til at medtage kontantydelse, bevarer denne hjælp indtil den 1. januar 2020.

Det foreslås, at § 21 i Brexit-loven ændres sådan, at den periode, hvor personer omfattet af § 21 kan modtage tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven vil være 9 måneder efter den sidste dag i den måned, hvor Brexit-loven træder i kraft.

Med denne ændring, opretholdes det oprindelige formål med § 21 i Brexit-loven om at give borgerne en rimelig periode til at afklare deres rettigheder under den lovgivning, som de fremadrettet vil være omfattet af, og indrette deres livssituation, pasningen af barnet og deres økonomi herefter.

Ændringen imødekommer samtidig eventuelt kommende forlængelser af fristen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union til et senere tidspunkt end den 31. oktober 2019.

Da tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 udbetales månedsvis, imødekommer ændringen også, at en eventuel forlænget frist for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union kan ligge midt i en måned. Den periode, hvor personer omfattet af § 21 kan modtage tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven vil således være frem til udgangen af den måned, hvor Brexit-loven træder i kraft og op til 9 måneder herefter.

Til nr. 2

Efter § 24 i lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union bevarer personer, som på udtrædelsestidspunktet er bevilget og har påbegyndt en pasning af en døende bosat i Det For-

enede Kongerige efter § 119 i lov om social service, retten til at modtage plejevederlag frem til pasningsaftalens udløb.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i lovforslaget til Brexit-loven, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, tillæg A, L 166 som fremsat, s. 63, at ved den plejekrævedes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet, jf. servicelovens § 121. Udbetalingen af plejevederlag vil endvidere kun fortsætte indtil udgangen af 2019, og kommunalbestyrelsen skal derfor sørge for, at hjælpen standses pr. 1. januar 2020.

Efter servicelovens § 119, stk. 1, er personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter ansøgning berettiget til plejevederlag som nævnt i servicelovens § 120. Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus eller ophold i plejehjem, plejebolig el.lign. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet.

Med lovforslaget foreslås det i § 24 at ændre »som« til »der«, således at personer, der på udtrædelsestidspunktet er bevilget og har påbegyndt en pasning af en døende bosat i Det Forenede Kongerige efter § 119 i lov om social service, bevarer retten til at modtage plejevederlag frem til pasningsaftalens udløb.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive, at allerede påbegyndte pasningsforhold kan videreføres også efter den 1. januar 2020.

Det betyder, at personer, der på udtrædelsestidspunktet er bevilget og har påbegyndt en pasning af en døende bosat i Det Forenede Kongerige efter servicelovens § 119, bevarer retten til at modtage plejevederlag frem til pasningsaftalens udløb, herunder efter den 1. januar 2020.

Det bemærkes, at ved den plejekrævedes død bevares retten til plejevederlaget i indtil 14 dage efter dødsfaldet, jf. servicelovens § 121. Det bemærkes endvidere, at den foreslåede ændring ikke ændrer ved, at der fortsat alene er mulighed for at færdiggøre plejeforløb, der er bevilgede og påbegyndte på tidspunktet for Det Forenede Kongeriges udtræden af den Europæiske Union.

Til § 2

Det foreslås, at ændringsloven træder i kraft den 1. januar 2020.

Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af Brexit-loven. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov nr. 264 af 25. marts 2019 om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale foretages følgende ændringer:
<p>§ 21. Personer omfattet af § 9, der på udtrædelsestidspunktet er socialt sikret i Danmark i henhold til EU-retten, og som på udtrædelsestidspunktet har bosat sig i Det Forenede Kongerige og ved flytningen dertil har medtaget hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service som følge af EU-rettes regler om ret til at modtage kontantydelse til et andet EU-/EØS-land, bevarer retten til at modtage denne hjælp indtil den 1. januar 2020.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>1. I § 21, <i>stk. 1</i>, ændres »indtil den 1. januar 2020« til: »i 9 måneder efter den sidste dag i den måned, hvor loven træder i kraft«.</p>
<p>§ 24. Personer, som på udtrædelsestidspunktet er bevilget og påbegyndt en pasning af en døende bosat i Det Forenede Kongerige efter servicelovens § 119, bevarer retten til at modtage plejevederlag frem til pasningsaftalens udløb.</p>	<p>2. 1. I § 24 ændres »som« til: »der«.</p>